

नव सञ्चार गृह प्रालि.द्वारा प्रकाशित तथा नव सञ्चार अफसेटमा मुद्रित । कार्यालय : भद्रपुर बस स्टेण्ड पश्चिम, गजुरमुखीटोल, बिर्तामोड (झापा) । फोन नं.: ०२३-५४३८२० । ईमेल : pratidin65@gmail.com । अध्यक्ष : युवराज दाहाल । सम्पादक : इन्द्रसिंह राजवंशी

सम्पादकीय

बालाचतुर्दशीको महत्व

यस वर्षको बालाचतुर्दशी पर्व मंसिर ३ गते (आज) बुधबार परेको छ। यो चतुर्दशी खासगरी अधिल्लो दिन त्रयोदशीका दिन बेलुकी शिवालयमा पितृको नाममा दीपदान गरिने, भोलिपल्ट देवालय, शिवालयमा शतबीज छन् पर्वका रूपमा हेरिने चलन हामीकहाँ पुरानै हो। यी दिनमा काठमाडौँको पशुपति, गौरीघाट, किराँतेश्वर, मृगस्थली, भ्नापाको अर्जुनधारा, सताक्षीधाम , विराटपोखरी, कृष्णशुक्लीलगायतका धार्मिक क्षेत्रमा भक्तजनको ठूलो भीड लाग्ने गर्छ।

पशुपति क्षेत्रको मृगस्थलीमा परिभ्रमण गर्दै शतबीज छन्ाले प्रत्येक दानामा एक रति सुवर्णदान सरह हुने, दिवङ्गत पितृले संसारमा भड्किनु नपर्ने, पशुपति, गुह्येश्वरीको दर्शनका साथै वासुकी नागको पूजा एवं दर्शन गर्नुपर्ने र यसो गर्नाले समस्त लोककै कल्याण हुन्छ।

दिवङ्गत पितृ उद्धार हेतु पाशुपत क्षेत्रमा गरिने धेरै कार्यमध्ये शतबीज रोपण अर्थात् शतबीज छन् काम पनि एक प्रमुख हो। त्यसो त शतबीज छन्अधि राति पितृ उद्धार हेतु दीप प्रज्वलन गर्ने, महादीप बाल्ने चलन छ, दिव्य लोकमा पितृको बास र उज्यालो होस् भनेरा साँच्चै चारै दिशाका भक्तजनको ओइरो नै लाग्ने गर्छ यहाँ। त्यसो त पशुपति आउन नसक्नेहरूले सिन्धुली जिल्लाको कुशेश्वर मन्दिरदेखि काभ्रेपलाञ्चोक, सिन्धुपाल्चोक, रसुवा, नुवाकोट, मकवानपुर, ललितपुर, भक्तपुरलगायत १० विभिन्न जिल्लामा रहेका ६४ शिव ज्योतिर्लिङ्ग वा अन्यान्य शिवालय, देवालय तथा शक्तिपीठमा पितृका नाममा बत्ती बाल्ने, जाग्राम बस्ने भोलिपल्ट बत्ती सेलाएर शतबीज छन् गरिन्छ। पुनर्जन्ममा विश्वास राख्ने पूर्वीय धर्म, संस्कृति प्राचीन, अर्वाचीन छ। संसारको उदयदेखि नै आरम्भ भएको हिन्दु संस्कृति र सभ्यताले दिवङ्गत पितृहरूको अक्षय पुण्य प्राप्त गराउने विशेष पर्वअन्तर्गत बालाचतुर्दशी पनि एक हो।

शतबीजको एक दाना एक रति सुन बराबरको पुण्य हुने हुनाले सद्यीका बीजको अनगन्ती पुण्य हुने कुरा धर्मशास्त्रमा उल्लेख भएको पाइन्छ। शिवजीले मृग रूप लिएर यसै मृगस्थलीमा भ्रमण गरेकाले यहाँको नाम मृगस्थली रहेको र बालाचतुर्दशीकै दिन शिवले एकसिङ्गे मृग रूप लिएकाले यस दिन मृगस्थलीमा पुग्ने र शतबीज छन्हरू जो कोही पनि दीर्घजीवी हुने गर्छन्।

• डा.भमकुमार विश्वकर्मा

आगामी फागुन २१ गते संघीय संसद्को निर्वाचन गर्नु मौजुदा अन्तरिम सरकारको कर्तव्य र दायित्व दुवै हो । कात्तिक महिना बितिसक्दा पनि निर्वाचनबारे अनेक अड्कलबाजी भइरहेका छन् । सरकारले तोकिएकै मितिमा निर्वाचन गराउने भनिरहेको छ । राजनीतिक दल भने चुनावबारे विश्वस्त हुन सकिरहेका छैनन् । निर्वाचनका मुख्य सरोकारवाला भनेका राजनीतिक दल र मतदाता नै हुन् ।

निर्वाचनको मिति तोकिएकै दिनदेखि पुनः बहसमा आएको विषय हो, विदेशमा बस्ने नेपालीलाई दिइने मताधिकार । नेपालको राजनीतिमा यो कुनै नौलो विषय भने होइन । हरेक निर्वाचनका क्रममा उठ्ने गरेको पुरानै विषय हो । यस पटक फरक किसिमको राजनीतिक वातावरण भएकाले राजनीतिक खपतका लागि आँल बढी चर्चा हुनु स्वाभाविकै हो, सबैको ध्यानकाष्ट हुनु पनि स्वाभाविकै हो ।

विदेशमा बस्ने नेपालीलाई मताधिकार दिने विषयमा तत्कालका लागि व्यावहारिक रूपले सम्भव होस् वा नहोस् तर पनि राजनीतिक मुद्दा बनेको छ । त्यसमा पनि अहिलेको सरकारका सामु सम्भव भए/नभए पनि यो विषयलाई हरसम्भव प्रयास गर्छौं वा सम्भव बनाउँछौं भन्नु बाध्यता र विवशता दुवै बनेको छ, जसको पृष्ठभूमिपरि जान आवश्यक छैन । यो विषय कानुनी र व्यावहारिक दुवै हिसाबले तत्कालका लागि सम्भावना न्यून छ । आशवासन बाँड्नु नेपाली राजनीतिको सोच्ने हो भने विदेशमा बस्ने नेपालीलाई मताधिकार दिने विषयलाई मूलतः तीन वटा पक्षबाट हेर्नुपर्ने हुन्छ, राजनीतिक, कानुनी र व्यावहारिक ।

राजनीतिक पक्ष

यतिबेला मुलुकको आन्तरिक राजनीति र सरकारको पृष्ठभूमिबारे टिप्पणी गरिरहनु आवश्यक छैन । यो विषयमा हामी सबै परिचित छौं । विदेशमा बस्ने नेपालीलाई मताधिकार दिने वा मतदानमा उनीहरूलाई सहभागी बनाउने विषय सुन्दा आकर्षक, भावनात्मक, क्रान्तिकारी, उदार र न्यायपूर्ण जस्तो लाग्ने पनि यो विशुद्ध रूपमा राजनीतिक मुद्दा हो, राजनीतिक क्रियाकलाप हो । यसलाई भावनात्मकभन्दा पनि राजनीतिक रूपमै बुझ्न आवश्यक हुन्छ । निर्वाचनमा मतदान केवल अधिकारको विषय मात्रै होइन, यो संवेदनशील उत्तरदायित्व पनि हो । अर्थात्, हामीले अँगालेको संसदीय

व्यवस्थामा राजनीतिक दल र तिनले उठाएका उम्मेदवारलाई मत दिएर वैधानिक रूपमा मुलुकको आफैँमाथि शासन गर्न सत्ता हस्तान्तरण गर्ने गहन उत्तरदायित्व हो । दलको घोषणापत्र कस्तो छ, उम्मेदवार को हो, उसको पृष्ठभूमि के हो, काम गर्ने ल्याकत कति छ भन्ने जस्ता विषय मतदाताका लागि महत्वपूर्ण हुन्छन् । नामै नसुनेको, योग्यता र योगदान के र कति हो भन्ने थाह नै नभएको र पृष्ठभूमि नै थाहा नभएको व्यक्तिलाई सामाजिक सञ्जालले हाहाहुहु गरेर नायक बनाइदिन सक्ने अवस्था छ । कसैको स्वार्थमा सामाजिक सञ्जालको बढ्दो प्रभावले रातारात देवत्वकरण वा दानवीकरण गर्न सक्ने अवस्था छ । सामाजिक सञ्जालबाट सही सूचना मात्रै प्रवाह हुँदैन । गलत किसिमका सन्देशको प्रवाहले उम्मेदवारको असली रूप जाँच कठिन हुने भएकाले प्रवासीलाई मताधिकार दिने विषय पनि संवेदनशील बन्न पुगेको छ ।

राज्यसत्ता सञ्चालन गर्ने मुख्य आधारका रूपमा रहेको निर्वाचनलाई भावनात्मक रूपमा मात्रै लिनुहुन्न । नेपाल भूराजनीतिको प्रभाव र वैदेशिक चासोबाट मुक्त छैन । विदेशमा बस्ने नेपालीलाई मताधिकार दिने विषयमा बहस गरिरहेदा हामीले हाम्रो मुलुकको खुला सिमाना र छिमेकी देशसँगको, धार्मिक, सामाजिक, सांस्कृतिक तथा पारिवारिक सम्बन्धलाई बेवास्ता गर्नुहुन्न । मताधिकार दिने हो भने कुनै देश विशेषमा बस्ने नेपालीलाई मताधिकारबाट वञ्चित गर्नु न्यायपूर्ण हुँदैन । भारतमा बस्ने नेपालीले पनि मताधिकार पाउनु पर्छ र सम्भवतः सबैभन्दा धेरै नेपाली भारतमै छन् । विदेशमा बस्ने नेपालीलाई भावनामा बहकिएर सहजै मताधिकार दिने हो भने मताधिकारको उपयोगभन्दा पनि दुरुपयोग हुने र त्यसले नेपालमा अर्कै किसिमको सङ्कट निम्त्याउन सक्छ भन्ने तर्फ संवेदनशील हुन आवश्यक छ । सबै किसिमका सम्बन्ध र खुला सिमाना भएको भारतमा कति नेपाली छन्, कति जनासँग नेपाली नागरिकता छ भन्ने यथार्थ हिसाबकिताब राज्यसँग छैन । देशको शासन सत्तामै दीर्घकालीन प्रभाव र असर पार्ने यति महत्वपूर्ण विषयमा निर्णय गर्नुपूर्व सम्भावित जोखिम के के हुन सक्छन् भनेतर्फ ठन्डा दिमागले सोचन आवश्यक छ ।

कानुनी पक्ष

निर्वाचन र मताधिकारको सन्दर्भमा कानुन आकर्षित हुन्छ नै । विदेशमा बस्ने नेपालीलाई मताधिकार दिने विषय राजनीतिक मुद्दाका रूपमा उठान गर्न जति सजिलो छ, तत्कालका लागि कानुनी पक्ष त्यतिकै भ्रङ्गटिलो छ, असहज छ । सरकारले विदेशमा बस्ने नेपालीलाई मताधिकार दिने उद्देश्यले अध्यादेशमार्फत केही ऐन संशोधन गर्न पहल गरिरहेको देखिन्छ, जसका लागि निर्वाचन आयोगसँग सुझाव पनि मागिसकेको छ । मूलतः निर्वाचन आयोग ऐन, २०७३, प्रतिनिधि सभा सदस्य निर्वाचन ऐन, २०७४,

मतदाता नामावली ऐन, २०७३, निर्वाचन कसुर तथा सजाय ऐन, २०७३ मा संशोधन गर्ने तयारी गरिरहेको छ । विदेशमा बस्ने नेपालीलाई मताधिकार दिने विषयको गाँठो यी चार वटा ऐनको संशोधनले मात्रै फुकाउँदैन, अन्य कानुनी अस्पष्टता र अड्चन पनि छन् ।

थप कानुनी अड्चन

पहिलो, संवैधानिक व्यवस्था । प्रतिनिधि सभा गठनसम्बन्धी संविधानको धारा ८४ को उपधारा ५ मा भएको व्यवस्थाले विदेशमा बस्ने नेपाली मात्रै होइन स्वदेशमै बस्ने नेपालीलाई पनि आफ्नो निर्वाचन क्षेत्रभन्दा बाहिर गएर मतदान गर्न त्यति सजिलै दिँदैन । उपधारा ५ मा ‘अठार वर्ष उमेर पूरा भएको प्रत्येक नेपाली नागरिकलाई संघीय कानुनबमोजिम कुनै एक निर्वाचन क्षेत्रमा मतदान गर्ने अधिकार हुने छ’ भनिएको छ । कुनै पनि मतदाताले संविधानतः कुनै एक निर्वाचन क्षेत्रबाट मात्रै मतदान गर्न पाउँछन् । यस्तो अवस्थामा विदेशमा बस्ने नेपालीको निर्वाचन क्षेत्र कुन हो ? उनीहरूका लागि कुनै एउटा निर्वाचन क्षेत्र तोक्न मिल्छ वा मिल्दैन ? सम्भव छ वा छैन ? नागरिकता जारी भएको जिल्ला अनुसार मतदान गर्ने व्यवस्था मिलाउन सकिन्छ वा सकिन्न ? विदेशमा बस्ने नेपालीलाई मताधिकार दिनुपूर्व संविधानतः धेरै प्रश्नको सम्बोधन गर्नुपर्ने हुन्छ ।

यो संवैधानिक अड्चन त्यति सहजै फुक्दैन । संविधान यथास्थितिमा संशोधन हुन सक्दैन । संविधान संशोधन गर्न संसद् चाहिन्छ, संसद्को दुई तिहाइ बहुमत चाहिन्छ । संसद् हामीले कसैको सल्लाहमा, स्वार्थमा, हाहाहुहुमै विषयटन गरिसकेका छौं । जहाँसम्म अनलाइनबाट मतदानको गर्ने सवाल छ, सरकारी बेवसाइट ह्याकिङ भइरहने कमजोर साइबर सुरक्षा प्रणाली भएको देश नेपालमा अनलाइनबाट मतदान गर्ने व्यवस्था साइबर सुरक्षाका दृष्टिकोणले जोखिमपूर्ण हुन्छ, त्यो गर्ने हुन्न ।

दोस्रो, गैरआवासीय नेपालीसम्बन्धी ऐन, २०६४ । यो ऐनले ‘गैरआवासीय नेपाली नागरिक’ र ‘विदेशमा बस्ने नेपाली नागरिक’ दुवैलाई परिभाषित गरेको छ । ऐनको दफा २ को (ग) मा ‘विदेशमा बस्ने नेपाली नागरिक’ भन्नले सार्कको सदस्य मुलुकमा बसोबास गरेको, नेपाल सरकारबाट खटिई विदेशस्थित कूटनीतिक नियोग वा महावाणिज्य दूतावासमा बहाल रहेको र विदेशस्थित शिक्षण संस्थामा अध्ययन गरिरहेको नेपाली नागरिकबाहेक कुनै पेसा, व्यवसाय र रोजगारी गरी विदेशी मुलुकमा कम्तीमा दुई वर्ष बसोबास गरेको नेपाली नागरिक सम्भन्नु पर्छ’ भनिएको छ । यो ऐनले भारत, भुटान, बङ्गलादेश, पाकिस्तान, अफगानिस्थान, श्रीलङ्का र माल्दिभ्समा बस्ने नेपाली नागरिक तथा

विदेशी शैक्षिक संस्थामा अध्ययन गर्ने नेपाली विद्यार्थीलाई विदेशमा बस्ने नेपाली नागरिक मान्दैन । यहाँ स्वाभाविकै रूपमा प्रश्न उठ्छ कि गैरआवासीय नेपालीसम्बन्धी ऐन, २०६४ मा भएको व्यवस्था अनुसार सार्कका सदस्य राष्ट्रमा बसोबास गर्ने तथा विदेशी शैक्षिक संस्थामा अध्ययन गर्ने नेपाली विद्यार्थीले मतदान गर्न पाउने कि नपाउने ? विदेशमा गएर बसोबास गरेको कम्तीमा पनि दुई वर्ष पुगेको रहेनछ भने त्यस्तो नागरिकले मताधिकारको प्रयोग गर्न पाउने कि नपाउने ? विदेशमा बस्ने नेपालीलाई मताधिकार दिने विषयमा बहस गर्दा यो विषय निरूपण हुन जरुरी छ ।

नेपालको नागरिकता नत्यागी विदेशको नागरिकता वा राहादानी लिएका घटना यसअघि नै सार्वजनिक भइसकेको छ । यस्ता घटना अरू पनि नहोला न् भन्न सकिन्न । कतिपय मुलुकले दोहोरो नागरिकता स्वीकार गर्ने हुँदा नेपाली नागरिकता नत्यागेरै पनि सम्बन्धित देशको नागरिकता ग्रहण गर्न सक्छन् । गैरआवासीय नेपालीसम्बन्धी ऐन, २०६४ अनुसार त्यस्तो व्यक्ति स्वतः गैरआवासीय नेपाली नागरिक हो, जसलाई संविधानले राजनीतिक अधिकारबाट वञ्चित गरेको छ । मताधिकारको विषय विशुद्ध रूपमा राजनीतिक अधिकार अन्तर्गत पर्ने भएकाले त्यस्तो व्यक्तिले नेपालको नागरिकता देखाएर मतदाता नामावलीमा दर्ता गराएर मतदान गर्ने सम्भावना रहन्छ कि रहँदैन ? त्यस्तो हुँदैन भन्ने सुनिश्चित कसरी गर्ने ?

यस प्रकारका संवैधानिक तथा कानुनी अड्चनको गाँठो फुकाउन संविधान र ऐनहरू संशोधन गर्नुपर्ने हुन्छ, त्यो पनि राजनीतिक सहमतिका आधारमा । पहिलो, यथास्थितिमा संविधान संशोधन गर्ने ढोका बन्द छ, जसबारे यसअघि नै उल्लेख गरिएको छ । दोस्रो, वर्तमान चुनावी सरकारलाई सर्वोच्च अदालतले अन्तरिम आदेशमार्फत दीर्घकालीन असर पर्ने काम गर्न रोक लगाएको अवस्था छ । विदेशमा बस्ने नेपालीलाई मताधिकार दिने उद्देश्यसहित ऐन संशोधन गर्ने कार्य निःसन्देह रूपमा दीर्घकालीन असर गर्ने विषय हो । अतः अध्यादेशमार्फत ऐन संशोधन गर्ने विषय सर्वोच्चको आदेशविपरीत हुन्छ कि हुँदैन ? ‘ नाइ मलाई त्यही केटी चाहिन्छ’ भन्ने शैलीमा कसैले भन्यो भन्दैमा संविधानविपरीतका गतिविधि गर्ने छुट कसैलाई पनि हुन्न । संविधानभन्दा माथि कोही पनि हुन्न । भगवान् र पशु मात्रै संविधानभन्दा बाहिर हुन्छन् । संविधानवाद ठड्का गर्ने विषय होइन ।

व्यावहारिक पक्ष

विदेशमा बस्ने नेपाली नागरिकलाई मताधिकार दिने विषय भन्न जति सजिलो छ, कार्यान्वयन गर्न त्यति नै कठिन छ । सबै कानुनी अड्चन फुकाएर मताधिकार प्रदान गर्ने हो भने पनि

व्यवस्थापकीय पक्ष सहज छैन । मताधिकार प्रदान गर्ने भइसकेपछि सबै मुलुकमा बस्ने नेपालीले मतदान गर्न पाउने सुनिश्चित हुनु पर्छ । कुनै देशमा बस्नेले पाउने कनै देशमा बस्नेले नपाउने गर्नेतिर लागियो भने त्यो न्यायपूर्ण हुन्न र अर्को विवाद जन्माउँछ । नेपालभित्रै बसोबास गर्ने नागरिकले आफू कार्यरत रहेको अन्य ठाउँबाट पनि मतदान गर्न पाउने व्यवस्था गर्न सकिरहेको अवस्थामा नेपाली नागरिक बसोबास गर्ने सबै मुलुकमा नामावली दर्ता गर्ने, सम्भावित बदमासी भएको छैन भन्ने सुनिश्चितसहित प्रमाणीकरण गर्ने, मतपत्र र मतपेटिका पुर्‍याउने, आवश्यक जनशक्तिको व्यवस्थापन गर्नेलगायतका क्रियाकलाप बाँकी चार महिनाको अवधिमा सम्भवै छैन । पाँच वर्षका लागि नवीकरण गरिएको सवारीचालक अनुमतिपत्रको वैध अवधि समाप्त भइसक्दा पनि कार्ड छोपेर वितरण गर्न नसक्ने हाम्रो हविगत छ । त्यसैले यो विषयमा धेरै महत्वाकाङ्क्षी हुँदा त्यसले अर्को निराशा पैदा गर्छ ।

विदेशमा बस्ने नेपालीलाई मताधिकार दिने सन्दर्भमा विभिन्न देशका अभ्यासको पनि चर्चा हुने गरेको छ । जसजसले आफ्ना प्रवासी नागरिकलाई मताधिकार दिएका छन्, उनीहरूले आफ्नो मुलुकको क्षमता, आवश्यकता र हित हेरेर कुनै एउटा मोडेल अपनाएका हुन्छन् । यसैबिच विदेशमा बस्ने नेपालीका लागि निश्चित सिट तोक्ने मोडेल पनि चर्चा हुने गरेको छ । यो मोडेल भनेको नेपालमा राख्नु पुनर्संरचनाको सिलसिलामा गैरभौगोलिक राज्यको विषयमा भएको बहस जस्तै हो, जसले नेपालको राजनीतिमा अर्को विवाद जन्माउने छ ।

मुलुक अहिले राजनीतिक रूपमा तरल र संवेदनशील अवस्थामा छ । सरकार चुनावी अन्तरिम सरकार हो, जसलाई विशुद्ध रूपमा चुनाव गराउने कायदेशि प्राप्त छ । तोकिएको कायदेशिभन्दा बाहिर नजानु भनेर सर्वोच्च अदालतले नै कानुनी सीमा निर्धारण गरिसकेको छ । सरकारले तोकिएकै समयमा निर्वाचन गराउन सक्ने भने सरकारकै वैधानिकताको विषय कानुनी कठघरामा परीक्षण हुन सक्छ । मुलुक संविधानवादभन्दा बाहिरबाट चलाउन थालियो भने त्यसले अराजकतालाई प्रश्रय दिन्छ । निर्वाचन तथा मतदान गर्ने विषय राजनीतिक र दीर्घकालीन महत्त्वको विषय पनि हो । मताधिकारको क्षेत्र नै विस्तार गर्ने गरी संविधान संशोधन मात्रै होइन अध्यादेशमार्फत ऐन संशोधन गर्न पनि पाउने कि नपाउने भन्ने कानुनी विषय यथावत् छ । यस्तो अवस्थामा विदेशमा बस्ने नेपालीलाई प्रदान गरिने मताधिकारको विषयलाई राजनीतिक अस्त्रका रूपमा प्रचार मात्रै गर्नु होक दृष्टिकोणले उपयुक्त हुन्न । यथास्थितिमा असम्भव देखिएको विषयमा आश्वासन बाँड्नभन्दा यो यो कारणले सकिन्न भन्नेतर्फ लाग्नु नै बुद्धिमता हुन्छ । अन्यथा, पूरा नहुने आशवासनले अर्को निराशा र सङ्कट थप्न सक्छ ।

सुशासनको आधारस्तम्भ

छ । मन्त्रालय तथा सरकारी कार्यालयबिच डेटा आदानप्रदान हुने व्यवस्था पूर्ण रूपमा विकसित छैन । विभिन्न निकायमा छुट्टाछुट्टै सूचना प्रणाली सञ्चालन हुँदा एउटै विवरण नागरिकले पटक पटक दिनुपर्ने बाध्यता कायम छ । यस्तो अव्यवस्थित संरचनाले भ्रष्टाचार, हिलासुस्ती, अनियमितता र अस्पष्ट निर्णयलाई अभ बलियो बनाइदिएको छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय अभ्यासले स्पष्ट देखाएका छन् कि सरकारी संरचना डिजिटल र डेटाचालित भएपछि सेवा प्रवाहमा गुणात्मक सुधार आउँछ । एस्टोनिया जस्तो सानो राष्ट्रले ‘एक पटक मात्र विवरण’ सिद्धान्त लागु गरी सरकारी निकायलाई साम्ना डिजिटल प्लेटफर्ममा जोड्दो यो । यसले सेवा छिटो, पारदर्शी र निरन्तर सुधारयोग्य बनायो । भारतको ‘डिजिटल इन्डिया’ अभियानले सरकारी सेवामा खुलापन, कार्यक्षमता र नागरिक पहुँचलाई व्यापक बनाएको छ । खुला डेटा पोर्टलमार्फत जनताले बजेट, परियोजना स्थिति, ठेक्का प्रक्रिया र अन्य धेरै विवरण सहजै हेर्न सक्ने भएका छन् । केन्याको डिजिटल पहिचान

कार्यक्रमले देखाएको असफलता भने नेपालका लागि ठुलो चेतावनी हो । डेटा सुरक्षा र गोपनीयता संरक्षणलाई सुदृढ नगरी डिजिटल परिवर्तन सफल हुँदैन । नेपालका वर्तमान संरचनामा केही मुख्य कमजोरी छन् । पहिलो, डेटा आर्किटेक्चरमा एकरूपता छैन । आरोग्य, नागरिक एप, सोसियल सेक्युरिटी फन्ड, इप्रोक्युरेमेन्ट, इएन्टेन्डेन्स जस्ता प्रणाली छुट्टाछुट्टै विकास भएका छन् तर ती एकअर्कासँग समन्वित छैनन् ।

दोस्रो, सार्वजनिक खर्च, ठेक्का प्रक्रिया, राहत वितरण, कर्मचारी व्यवस्थापनमा आवश्यक डेटा समयमै सार्वजनिक हुँदैन, जसले भ्रष्टाचारको जोखिम बढाउँछ । तेस्रो, सरकारी कर्मचारीमा डेटा साक्षरता कमजोर हुँदा निर्णय तथ्य होइन, अनुमान र पम्परगत शैलीमा सीमित रहन्छ । चौथो, सङ्कट व्यवस्थापनमा वास्तविक समय तथ्याङ्क नहुँदा महामारी, बाढी, भूकम्प जस्ता घटनामा प्रतिक्रियात्मकभन्दा पनि अव्यवस्थित निर्णय भइरहेका छन् ।

अब नेपालले सुशासन सुधारका लागि निम्न कदमलाई प्राथमिकतामा राख्न आवश्यक छ । पहिलो, राष्ट्रिय डेटा शासन नीति पुनर्लेखन गर्दै संघ, प्रदेश र स्थानीय तहलाई एउटै डेटा मानक अन्तर्गत ल्याउनुपर्ने छ । दोस्रो, सबै सरकारी कार्यालयमा इअफिस अनिवार्य लागु गरी फाइल प्रवाह, निर्णय प्रक्रिया र कार्यान्वयन स्थिति सार्वजनिक रूपमा अनलाइन उपलब्ध गराउनु पर्छ । तेस्रो, नागरिक विवरण ‘एक पटक मात्र’ सङ्कलन गर्ने प्रणाली विकास गरी सबै सेवामा सुरक्षित रूपमा प्रयोग गर्नु पर्छ । चौथो, खुला डेटा पोर्टललाई सक्रिय बनाउँदै बजेट, ठेक्का, परियोजना, राहत वितरणसम्बन्धी तथ्याङ्क सार्वजनिक गर्ने कानुनी दायित्व कडाइका साथ कार्यान्वयन गर्नु पर्छ राष्ट्रिय डेटा शासन नीति पुनर्लेखन गर्दै संघ, प्रदेश र स्थानीय तहलाई एउटै डेटा मानक अन्तर्गत ल्याउनुपर्ने छ ।सबै सरकारी कार्यालयमा इअफिस अनिवार्य लाग्नु गरी फाइल प्रवाह, निर्णय प्रक्रिया र कार्यान्वयन स्थिति सार्वजनिक रूपमा अनलाइन उपलब्ध गराउनु पर्छ ।नागरिक विवरण ‘एक पटक मात्र’ सङ्कलन गर्ने प्रणाली विकास गरी सबै

सेवामा सुरक्षित रूपमा प्रयोग गर्नु पर्छ । खुला डेटा पोर्टललाई सक्रिय बनाउँदै बजेट, ठेक्का, परियोजना, राहत वितरणसम्बन्धी तथ्याङ्क सार्वजनिक गर्ने कानुनी दायित्व कडाइका साथ कार्यान्वयन गर्नु पर्छ ।

। पाँचौँ, कर्मचारीको डेटा साक्षरता, विश्लेषण क्षमता र डिजिटल प्रशासनसम्बन्धी सिप विकासमा लगानी बढाउनु पर्छ । छैटौँ, सूचना सुरक्षाका लागि स्वायत्त डेटा संरक्षण प्राधिकरण गठन गरी नागरिक गोपनीयताको उच्चतम सुरक्षा सुनिश्चित गर्नु पर्छ । युवापुस्ताले अब सेवा, निर्णय र सरकारी कार्यशैलीलाई तथ्यका आधारमा हेर्न चाहन्छ । उनीहरूले गति, पारदर्शिता र जवाफदेहितामा आधारित शासन अपेक्षा गर्छन् । डिजिटल पुस्ताको युगमा राज्यले हिलाइ गुप्तिर्ने कुनै कारण छैन । विश्वका धेरै परिपक्व प्रशासनिक मोडेलले देखाइसकेका छन् । डेटाचालित निर्णयले केवल सेवा सुधार गर्दैन, नागरिकको विश्वास पनि बलियो बनाउँछ । नेपाल जस्तो विकासशील राष्ट्रका

❖ बाँकी तेस्रो पृष्ठमा

Pratidin National Daily

प्रतिदिन

तपाईं जहाँ भएपनि प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस

www.pratidindaily.com

शतबिज रोपण र बालाचतुर्दशी

• रमेश नेपाल

हिन्दु धर्मावलम्बीहरूको प्रमुख चाडपर्वमध्ये बाला चतुर्दशी पनि एक हो । प्रत्येक वर्ष मंसिर कृष्ण चतुर्दशीका तिथिमा यो पर्व मनाइन्छ । यस वर्षको पर्व मंसिर ३ गते मंगलबारको दिन परेको छ । यसरी बाला चतुर्दशीका दिनमा शतबिज छर्नु यो पर्वको मौलिक स्वरूप पनि हो । नेपालका शिव मन्दिर रहेका क्षेत्रमा शतबिज छर्नेहरूको ज्यादै घुइँचो लाग्ने गर्दछ । यसर्थ पशुपतिनाथ लगायत देशभरिका शिव मन्दिरमा त यस दिन खुट्टा राख्न पनि मुश्किल हुने गरी भीड लाग्छ । यसै क्षेत्रमा रहेको मृत्पस्थली बनमा हजारौं मानिसहरूले शतबिज रोपण गर्ने गरेका छन् । हाम्रो संस्कृति गाथामा एउटा भनाइ छ “स्वधर्मे निधनं श्रेय : परधर्मो भयावह ।” यसैले न हो वास्तविक विश्व विजेताहरू साम्राज्य विजय हेरी साँस्कृतिक विजयलाई बद्ला महत्त्व दिइन्छ । तसर्थ नेपाली समाजमा वर्षभरिमा विभिन्न चाडपर्वहरू मनाइन्छन् । अतः धर्म र संस्कृतिको बाहुल्यता रहेको हाम्रो समाजमा, धार्मिक आस्था अनुसार मनाइने यस्ता चाडपर्वमा बाला चतुर्दशीको पनि आफ्नो किसिमको महत्त्व बोकेको छ ।

□□बाला चतुर्दशीको पशुपतिनाथसँग रहेको कुरालाई हिमवत्खण्ड, नेपाल माहात्म्य तथा शिवपुराणहरूले वर्णन गरेका छन् । हिमवत्खण्डको बयालीस अध्यायमा यस पर्वको उत्पत्ति परम्पराको बारेमा के बताइएको छ भने मृगरुप लिएर भगवान् शिवले जहाँजहाँ घुम्नुभयो, खानुभयो, सुत्नुभयो, हिँड्नुभयो, बिहार गर्नुभयो त्यो पुण्यक्षेत्र भएकाले त्यहाँ सप्तधान्य (शतबिज) छर्दा प्राणी मात्रको जीवनयापनको लागि चाहिने अन्य दान गर्ने मानव जातिले छेको एक गेडा अन्न बराबर एक तोला सुनदान गरेको पुण्य मिल्ने धार्मिक विश्वास रहँदै आएको छ । शतबिज त्यस वर्ष दिवंगत भएका आफन्तको चीर शान्ति, मंगल र पुण्यको कामना गरी बन क्षेत्रमा छर्ने चलन छ । यो लगातार तीन वर्षसम्म छर्ने र तीन वर्षमा चर्तुष्टी गरी होम गर्ने चलन नेपाली समाजमा अद्यावधिक रहँदै आएको छ । □शतबिज छर्ने पर्वको परम्परा कहिलेबाट बस्यो भन्ने जनश्रुतिअनुसार कैलाशबाट भगवान् शिव श्लेष्मान्तक बनमा आई अत्यन्त आकर्षक मृगरुप धारण गरी बषौ वर्ष बितेको पत्तै भएन । माता पार्वतीलगायत समस्त देवीदेवताहरूलाई ज्यादै पिर पार्यो । भोलेबाबा कहौं हुनुहुन्छ

भनी दिव्य दृष्टिले हेर्दा त भगवान् मृगरुप धारण गरी पशुपति क्षेत्रमा बन बिहार गरी रहनुभएको देवी पार्वतीले थाहा पाउनुभयो । शिवरूपी मृगलाई चिन्न र आकर्षित गर्न माता पार्वतीले थाहा पाउनुभयो , शिवरूपी मृगलाई चिन्न र आकर्षित गर्न माता पार्वतीले विभिन्न किसिमको वीज छर्नुभयो । केही हप्तापछि छरिएका बीउहरू उम्रिएर हरियो घाँस भएपछि घाँस देखेर मृगहरू लोभिएर आउन थाले । आएका मृगमध्ये मृगरूपी भोलेबाबालाई चिन्न माता पार्वतीलाई सजिलो भयो । यसरी देवी पार्वतीद्वारा सुरुवात भएको सद्बीज छर्ने प्रथा कालान्तरमा जीवन संस्कृति बन्यो र युग युगसम्म कायम भइराखेको छ, रहिरहने छ ।

□□प्रत्येक वर्ष शतबिज भन्नाले सय किसिमका चिजका गेडागुडीहरू भन्ने बुझिन्छ । यी शतबिजमा प्रयोग गरिने भगवान् शिवले जहाँजहाँ घुम्नुभयो, खानुभयो, सुत्नुभयो, हिँड्नुभयो, बिहार गर्नुभयो त्यो पुण्यक्षेत्र भएकाले त्यहाँ सप्तधान्य (शतबिज) छर्दा प्राणी मात्रको जीवनयापनको लागि चाहिने अन्य दान गर्ने मानव जातिले छेको एक गेडा अन्न बराबर एक तोला सुनदान गरेको पुण्य मिल्ने धार्मिक विश्वास रहँदै आएको छ । शतबिज त्यस वर्ष दिवंगत भएका आफन्तको चीर शान्ति, मंगल र पुण्यको कामना गरी बन क्षेत्रमा छर्ने चलन छ । यो लगातार तीन वर्षसम्म छर्ने र तीन वर्षमा चर्तुष्टी गरी होम गर्ने चलन नेपाली समाजमा अद्यावधिक रहँदै आएको छ । □शतबिज छर्ने पर्वको परम्परा कहिलेबाट बस्यो भन्ने जनश्रुतिअनुसार कैलाशबाट भगवान् शिव श्लेष्मान्तक बनमा आई अत्यन्त आकर्षक मृगरुप धारण गरी बषौ वर्ष बितेको पत्तै भएन । माता पार्वतीलगायत समस्त देवीदेवताहरूलाई ज्यादै पिर पार्यो । भोलेबाबा कहौं हुनुहुन्छ

प्रचलन छ । एकथरी अधिल्ला वर्षहरूमा आफ्नो परिवारजनको स्वर्गारोहण हुनेले मात्र मृतात्माको स्मृतिमा शतबिज छर्दै चीरशान्तिको कामना गर्ने र अर्काथरी पुण्य कमाउने आशा गर्दछन् । सार्वजनिक रूपले शतबिज छर्ने अधिल्लो दिन अर्थात मार्ग कृष्ण त्रयोदशीको दिन भगवान् पशुपतिनाथलाई किर्मात गरगहना पहिराइन्छ । सक्कली एकमुखे रुद्राक्ष, नागमणि जस्ता बस्तुहरू ढुकुटीबाट भिकिन्छन् । त्यसरी भिकिएका बस्तुहरू मार्ग कृष्ण औंसीको दिन भण्डारमा पुनः राखिन्छन् । बालाचर्तुदशीको दिन मध्यरातमा अन्तिम शतबिज छरिन्छ । जसलाई “कएन्या” भनिन्छ । यो कार्य सम्पन्न भएपछि त्यस वर्षको शतबिज छर्ने

कार्य समाप्त हुन्छ । बाला चर्तुदशीको दिनदेखि पशुपतिनाथलाई तर न्यान गराउँछ । यसको साथसाथै तातो पानीले स्नान गराइन्छ । फलतः चैत्र कृष्ण चतुर्दशीसम्म प्रतिदिन त्यसरी नै स्नान गराइन्छ । □□यस पर्वमा शतबिज छर्दा महत्त्व बुझ्नेहरू सबैै अर्जुनधारा सप्तधारामा नुहाएर “ सुवर्णरत्निकातुल्यं ब्रीहमेकं परिक्षिपेत् मृगस्थली परिभ्रम्य पुनर्जन्म न विधते” भनी मन्त्र पढ्दै शतबिज छर्छन् । यसर्थ हरेक साल शतबिज छर्नेहरूको घुइँचोसँगै जाडो भित्रिन्छ भन्ने पुरानै उखान हो । यसपटक पनि जाडो त अवश्य बद्लान नै तर मुलुकको वर्तमान शान्तिको स्थितिको कारण गर्दा श्रद्धालुहरूको घुइँचो बिगतका वर्षहरूको तुलनामा बढ्ने अनुमान गरिएको छ । यस दिन बौद्ध धर्मावलम्बीहरू स्वयम्भूमा शतबिज छर्न धाउने गर्छन् । सो दिनमा देवताहरूको पनि जात्रा हुने भन्ने धार्मिक विश्वास उनीहरूको छ । देवताहरूको पनि देवता पूर्वको पशुपतिनाथ अर्जुनधाराको दर्शन गरिसकेपछि आसपासमा रहेका महत्त्वपूर्ण मन्दिरहरूमा पनि दर्शनार्थीको

भीड लाग्ने गर्दछ । तसर्थ मार्ग कृष्ण त्रयोदशीको साँभदेखि अर्जुनधारा धामको सेरोफेरो मानिसको भीड लाग्न थाल्छ । पसलेहरू सकेसम्म राम्रो ठाउँ ओगटेर पाल हाली बजार बसाल्न थाल्छन् । अनि अरु भक्तालुहरू जहाँ जहाँ मिल्छ त्यही त्यही आफ्ना डफ्फाका साथ आसन बसाउँछन् । साँभ पर्दासम्ममा अर्जुनधारा धाम परिसरको चौरमा खुट्टो राख्न पनि मुश्किलले पाइने स्थिति हुन्छ । □

□साँभ परेपछि धार्मिक अनुष्ठान शुरु हुन्छ । एकातिर परिवारका मूली वा जिम्मेवार व्यक्तिहरू अर्जुनधाराधामको मूल बत्तीबाट पितृका नाउँको दियो वा महादीप, जीवनदीप आदि जगाएर रातभर त्यसको संरक्षण गरेर बस्छन् भने अर्कातिर मादल र बाँसुरीको तालमा नाँच्ने पनि हुन्छन् । अनि केही धार्मिक प्रवृत्तिका रसिक पाकाहरू पनि बैसको स्मृतिमा भजन, चुड्का, कीर्तन आदि गरेर कठोर रातको पीडालाई केही मत्थर बनाउने प्रयत्न गर्छन् । □□समग्रमा भन्नुपर्दा अर्जुनधारा धामक्षेत्रमा त्रयोदशीको त्यो रात टाढाबाट असंख्य मौरीको भुनभुनले भरिएको रातभै सुनिन्छ । कैलाशतिर हेर्दा त्यसको थाल्ने धपक्क बलेर त्यसको प्रकाशले चुक जस्तो गाढा अन्धकार आकाशलाई छेड्ने दूलो प्रयत्न गरिरहेभै देखिन्छ । अनि चतुर्दशीको दिन चाँहि बिहान सबैै महादीप वा दीप लगेर भगवानको समिपमा सेलाइन्छ र मानिसहरू नुवाई धुवाई भोलेबाबाको पूजा गरी शतबिज छर्ने कार्य गर्दछन् । यसरी शतबिज छरी सम्पूर्ण अनुष्ठान गरिएको हुन्छ । त्रयोदशीका दिन राति अर्जुनधारा खासगरी मुख्य मन्दिर आसपासमा दीप महादीप बालिदिएमा जीवात्मा कुनै कारणवश शून्यमा मार्ग नपाई अन्धकारमा भड्किरहेका भए पनि त्यस दीपका प्रकाशले मार्ग पाई पितृलोकमा जान सक्छ र धाम क्षेत्रमा शतबिज छर्दा एक गेडा अन्न बराबर एक तोला सुन दानको पुण्य मृतकलाई मिल्छ भन्ने गहिरो जनविश्वास छ । □□यो पर्व नेपाली सँस्कृतिको एक महत्त्वपूर्ण अंग हो र हिन्दू धर्मावलम्बीहरूले यसलाई बडो हर्षोल्लासका साथ मनाइने गरेको पाइन्छ । धार्मिक आस्था तथा परम्पराको विश्वासको आधारमा नै शतबिज छर्ने कार्य गर्ने गरिन्छ । यसबाट सबैको कल्याण हुने कुरामा कसैको पनि दुईमत नहोला । स्मरण रहोस् अर्जुनधारा जलेश्वर धाममा कार्तिक २७ गतेबाट धामको ४३औं वार्षिक अनुष्ठान वायु पुराण आयोजना भइरहेको छ ।

भापामा लागूऔषधसहित तीनजना पक्राउ

भापा(प्रस) । भापामा लागूऔषधसहित तीनजना पक्राउ परेका छन् । मंगलवार बिहान ११:५० बजे भापा गाउँपालिका वडा न.५ खाताबस्तीस्थित सशस्त्र प्रहरी बल बिओपी पन्तापाडाबाट खटिएको टोलीले भारतबाट नेपालतर्फ पैदल आउँदै गरेका कमल वडा न.३ कर्खा बस्ने २८ वर्षीय दिलिपकुमार भुजेललाई लागूऔषधसहित पक्राउ गरेको हो । शंका लागेर चेकजाँच गर्दा उनको साथबाट प्लाष्टिकले पोका पारी लुकाई छिपाई ल्याउँदै गरेको प्लाष्टिकबाहेक ८ ग्राम ३७ मिलिग्राम ब्राउनसुगर बरामद भएको थियो । उनलाई नियन्त्रणमा लिइ थप अनुसन्धान तथा

कानुनी कारवाहीको लागि जिल्ला प्रहरी कार्यालय भापा पठाइएको छ ।

त्यस्तै मंगलवार साँभ ७:४० बजे वडा प्रहरी कार्यालय भद्रपुरबाट खटिएको प्रहरी टोलीले भारतबाट नेपालतर्फ आउँदै गरेको प्रदेश १-०१-१५ प ५३३ नं. मोटरसाइकललाई शंका लागेर चेकजाँच गर्दा मोटरसाइकल चालक हलिदबारी २ बस्ने राम मर्डी र वडा नं ३ बस्ने धनबहादुर बनले मोटरसाइकलको बिचमा चिनीको पोकामा प्लाष्टिकको पोका पारी लुकाई छिपाई ल्याउँदै गरेको ३ ग्राम ८३० मिलिग्राम ब्राउनसुगर भेटिएको थियो । दुवै जनालाई मोटरसाइकलसहित नियन्त्रणमा लिई थप अनुसन्धान तथा कानुनी कारबाहीको लागि जिप्रका भापा पठाइएको छ ।

इनड्राइभ नेपाल प्रिमियर लिगको आधिकारिक राइड-हेलिड पार्टनर

भापा(प्रस) नेपालको प्रमुख राइड-हेलिड एप तथा ग्लोबल मोबिलिटी एण्ड अर्बन सर्भिस प्लेटफर्म इनड्राइभले नेपाल प्रिमियर लिग (एनपीएल) २०२५ सँग आधिकारिक राइड-हेलिड पार्टनरको रूपमा साभेदारी गरेको छ । यो साभेदारीले नेपालको सबैभन्दा ठुलो र लोकप्रिय टी२० क्रिकेट लिग र विश्वभर सर्वाधिक प्रयोग गरिने राइड शेयरिंग एप इनड्राइभलाई एकै ठाउँमा ल्याएको छ।

अभ्र बलियो पार्ने रणनीतिक कदम पनि हो नेपालको सबैभन्दा ठुलो क्रिकेट प्रतियोगितासँग जोडिँदै इनड्राइभले स्थानीय पहलहरूलाई समर्थन गर्ने र समान अवसर सिर्जना गर्ने आफ्नो उद्देश्यलाई

प्रिमियर लिगजस्तो नेपालको प्रतिष्ठित एवं ठुलो क्रिकेट लिगसँग साभेदारी गर्न पाउँदा हामी निकै उत्साहित छौं। क्रिकेटले देश तथा विदेशमा छरिएर रहेका समस्त जनतालाई एकताबद्ध गर्छ र यस साभेदारीले हामीलाई

पहुँचयोग्य र स्मरणीय बनाउने आशा गर्दछौं।□

नेपाल क्रिकेट एसोसिएसन अफ नेपालका सचिव पारस खड्काले इनड्राइभलाई एनपीएल परिवारमा स्वागत गर्दै भने, “इनड्राइभलाई हाम्रो आधिकारिक राइड-हेलिड पार्टनरको रूपमा स्वागत गर्न पाउँदा हामी खुसी छौं। समुदायलाई सशक्त बनाउने र सहज पहुँच पुर्‍याउने बनाउने इनड्राइभको प्रतिबद्धता र क्रिकेटमार्फत समावेशिता र खेलको भावना प्रवर्द्धन गर्ने हाम्रो उद्देश्य मेल खान्छ । इनड्राइभको सहभागिताले यस सिजनको प्यान अनुभवलाई अझ समृद्ध र उत्साहजनक बनाउने छ भन्नेमा हामी विश्वास गर्छौं । □ इनड्राइभ र एनपीएलबीचको साभेदारीले समुदाय-केन्द्रित कार्यक्रम, गर्व, सहकार्य र समान पहुँच प्रवर्द्धन गर्ने आफ्नो दिगो प्रतिबद्धता पुष्टि गरेको छ। स्थानीय ड्राइभर पार्टनरलाई सशक्त बनाउँदै, मोबिलिटी सुविधा सुधार गर्दै र राष्ट्रिय खेलकुद कार्यक्रमलाई समर्थन गर्दै इनड्राइभ मैदानभित्र र बाहिर दुवै ठाउँबाट समुदायको विकासमा सक्रिय छ।

यस साभेदारीले इनड्राइभलाई युवा तथा खेल समुदायसँगको सक्रिय सम्बन्ध सुदृढ गर्दै नेपाली बजारमा अभ्र गहिरो पहुँच स्थापना गर्ने महत्त्वपूर्ण अवसर प्रदान गरेको छ । यात्रु र ड्राइभरले प्रत्यक्ष भाडा तय गर्न सक्ने मोडलमा आधारित इनड्राइभले निष्पक्षता, पारदर्शिता र स्वतन्त्रताको विकासमा आफ्नो प्रतिबद्धता देखाएको छ र नेपालको सबैभन्दा विश्वासिलो र लोकप्रिय राइड-हेलिड सेवाको हैसियतमा आफ्नो उपस्थिति अभ्र मजबुत बनाएको छ। इनड्राइभका ब्राण्ड भिजिलिटी र नेपाल कन्टी रिप्रिजेन्टेटिभ रिता पोखरेलले भनिर्नु,नेपाल

निरन्तर पूरा गर्दै आएको छ। यो साभेदारीमार्फत इनड्राइभले निष्पक्षता, सहज, सुरक्षित र लचिलो मोबिलिटी सुनिश्चित गर्छ। इनड्राइभको निष्पक्ष व्यवसाय मोडलले पारदर्शिता, स्वतन्त्रता र मूल्यमार्फत मानिसलाई सशक्त बनाउँछ, जुन क्रिकेटको भावना र एनपीएलको सिद्धान्तसँग पूर्ण मेल खान्छ। हामी यस सिजनलाई अभ्र रोचक,

त्यो अद्भुत ऊर्जाभित्र रहने मौका दिएको छ, साथै सबैका लागि सहज, सुरक्षित र लचिलो मोबिलिटी सुनिश्चित गर्छ। इनड्राइभको निष्पक्ष व्यवसाय मोडलले पारदर्शिता, स्वतन्त्रता र मूल्यमार्फत मानिसलाई सशक्त बनाउँछ, जुन क्रिकेटको भावना र एनपीएलको सिद्धान्तसँग पूर्ण मेल खान्छ। हामी यस सिजनलाई अभ्र रोचक,

कालिकापीठमा सप्ताहब्यापी श्रीमद्गरुड महापुराण आयोजना गरिने

कालीस्थान(प्रस) । कालिकापीठ कालीस्थानको २२ औं वार्षिक अनुष्ठानको अवसर परेर सप्ताहब्यापी श्रीमद्गरुड महापुराण आयोजना गरिने भएको छ । यही मंसिर १८ देखि २५ गतेसम्म सप्ताहब्यापी श्रीमद्गरुड महापुराण, दैनिक रुद्राभिषेक महायज्ञ, नित्य हवन, तुलादान, वेद पाठपारायण, धनधान्याचललगायतका कार्यक्रम तय गरिएको पीठका अध्यक्ष ज्योतिषाचार्य लक्ष्मीप्रसाद पोखरेलले जानकारी दिए । महायज्ञको तयारीका लागि पीठका उपाध्यक्षद्वय डिल्लीराम दाहाल र कर्ण

तामाङको संयोजकत्वमा प्रचार-प्रसार समिति, कोषाध्यक्ष खडानन्द खतिवडाको संयोजकत्वमा कोष ब्यवस्थापन समिति, आचार्य रघुनाथ रिजालको संयोजकत्वमा मञ्च ब्यवस्थापन समिति, निलकण्ठ नेपालको संयोजकत्वमा पूजा ब्यवस्थापन समिति गठन गरिएको उपाध्यक्ष दाहालले जानकारी दिए । पीठका पूर्व विद्यार्थीहरू पण्डित सीताराम तिम्सिना प्रमुख कथावाचक रहने पुराणमा पाठपारायण पण्डित सीताराम खनालले गर्नेछन् । पीठका दिवंगत आजीवन सदस्यसहित पितृ उद्धार र राष्ट्र शान्तिको कामनासहित आयोजना गरिने महायज्ञको

उद्घाटन मंसिर १८ मा हुनेछ । मंसिर १९ देखि २४ गतेसम्म दैनिक विहान ७ बजेदेखि मण्डप पूजन, विहान ९ बजेदेखि श्रीमद्गरुड महापुराण पाठपारायण, विहान १० बजेदेखि ३ बजेसम्म कथा प्रवचन तय गरिएको महायज्ञमा संगीतमय कथा प्रवचन रहने कालिकापीठ कालीस्थानका सचिव पण्डित भोलानाथ पोखरेलले जानकारी दिए । अहिलेसम्म उपलब्ध गरुड पुराण पूर्व खण्ड र उत्तर खण्ड गरी दुई भागमा विभाजित छ । विष्णुभक्त गरुड श्रोता र विष्णु भगवान आफै प्रमुख बक्ता भएर विष्णु भगवानका अवतारहरूको वर्णन गरिएको हुनाले श्रोताकै

नामबाट यसलाई गरुड महापुराण नामकरण गरिएको पाइन्छ । पूर्व खण्डमा २२९ अध्याय र उत्तर खण्ड (जसलाई प्रेतकल्प पनि भनिन्छ) मा ३५ अध्यायसहित २६४ अध्याय रहेको गरुडपुराणमा १९ हजार श्लोक रहेको श्रीमद्भागवत महापुराणमा उल्लेख भएपनि हाल बजारमा पाइने गरुड पुराणमा यति श्लोक संख्या नरहेको जानकारी दिए । बताउँछन् । गरुड पुराणभित्र भक्ति, ज्ञान, सदाचार, निष्काम कर्मको महत्त्वको वर्णनसँगै यज्ञ, दान, जप, तप, तीर्थ, देवपूजा, श्राद्ध, तर्पणजस्ता कार्यको इहलौकिक र

✦ बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

सुशासनको...

लागि त यो परिवर्तन भनै निर्णायक हुन्छ ।

अन्ततः नेपाल आधुनिक प्रशासनिक व्यवस्थाको चरणमा प्रवेश गर्न सक्ने सबै सम्भावना बोकेको देश हो । यसका लागि पुरानै कागजी संरचना, वर्षौं पुरानो प्रशासनिक संस्कृति र अस्पष्ट निर्णय प्रक्रियालाई बन्द गरेर, डेटाचालित, डिजिटल र पारदर्शी प्रणालीतर्फ साहसिक कदम चाल्नु पर्छ । राष्ट्रको प्रगतिशील भविष्य युवाको आकांक्षा, प्रमाणमा आधारित नीति र जिम्मेवार प्रशासनमा निहित छ । त्यसैले आजको मुख्य सन्देश स्पष्ट छ, आधुनिक नेपाल कागजी फाइलमा होइन, प्रमाण र पारदर्शितामा उभिन्छ । सुशासनलाई स्थायी बनाउने नयाँ आधारस्तम्भ यही हो, सुरक्षित, सक्षम र दिगो डेटा व्यवस्थापन ।

सुपर कार्डिनेटिक एक्सप्रेस कुरियर

राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय चिटि, पत्र, पार्सल पठाउन परे हामिलाई सम्मन्हुहोस् ।
बिगत ३ दशकदेखी अनुभवी तथा विश्वासिलो एकमात्र कुरियर

सम्पर्कः
फोनः ०१३-५४०८४७८
मोः ९८५१६७७३५५
बितामोड (सिटि सेन्टर), भापा.
अदुवा खोला छेउ

वर्गीकृत विज्ञापन संकलन केन्द्रहरू :

चन्द्रगढी, भद्रपुर	दमक	मेचीनगर	उर्लाबारी	इलाम, मंगलबारे	कार्करमिट्टा	भापा बजार
लोकबहादुर कुँवर : ९८४२६८३९९६ द्रोण अधिकारी : ९८४२६२८७९९	विष्णु सुब्बा : ९८५२६७०९३७ देविबहादुर बस्नेत : ९८९७९२४६२९	चारआली : ९८४२७०३०९३ गोबिन्द धिमिरे : ९८५५६५०९५०	रुपेन्द्र शेरमा : ९८४२०९२४०६ विराटनगर क्रिष्टिम आर्इ: ०२९-५२५६९८	रणवीर लिम्बू ९८९६९८४७५७	फ्रेन्डसिप पुस्तक पसल ०२३-५६२४२४	बरत राजवंशी ९८९७०४०००९

आजको राशिफल

●**मेघ** भनेको कुराको विपरीत अर्थ लाग्नसक्छ । स्वास्थ्यमा गडबडी भई कामकाजमा असर
●**वृष** भगवानको आशीर्वादले भने काम बल्नसक्छ । लगनशीलताले विभिन्न अवसर दिलाउनेछ
●**मिथुन** रमाइलो यात्रा गर्ने अवसर प्राप्त हुनेछ । आकर्षक धन लाभ हुनेछ ।

●**कर्कट** मिहिनेत गर्दा अधिक प्रगति हुनेछ । तर अरुको भलाइका लागि दीडधुप गर्नु पर्नेछ हुनेछन्
●**सिंह** दैनिक कामहरू सन्तोषजनक ढंगले सम्पन्न हुनेछन्
●**कन्या** आज सामाजिक तथा धार्मिक कार्यमा रूचि बढ्नेछ । नयाँ वस्त्र एवं अलङ्कारको प्राप्ति

●**तुला** सामान हराउने वा चोरी हुने सम्भावना छ ।
●**वृश्चिक** शैनिकी काममा चुनौतीको सामना गर्नुपर्ने । कतिपय राम्रा अवसरहरू प्राप्त हुनेछन् ।
●**धनु** आज नयाँ र शुभ समाचार सुन्न पाइएला । मनमा हर्ष, उमङ्ग र उत्साह छान्नेछ ।

●**मकर** आज सुन्दर पहिरनले व्यक्तित्वमा निखारता ल्याउनेछ । जोशजाँगर र हिम्मत पनि
●**कुम्भ** कला र गस्को प्रभाव बढ्नेछ । वैदेशिक कार्य पनि अधि बढ्नेछ ।
●**मिना** सामाजिक क्षेत्रमा सफलता मिल्नेछ । गरेका कामबाट छेरैलाई फाइदा पुग्न सक्छ